

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Den 12. april 2017

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 267 (Alm. del) af 15. marts 2017 stillet efter ønske fra Benny Engelbrecht (S)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvad det økonomiske råderum vil være i 2040 i forhold til 2017, hvis der skal være balance på de offentlige finanser i 2040? Dvs. en beregning på, hvor meget det offentlige forbrug kan øges frem til 2040 uden at der laves nye indtægtsgivende arbejdsudbudsreformer.

Svar

Det finanspolitiske råderum opgøres inden for en mellemfristet planlægningshorisont, hvor der er taget stilling til de finanspolitiske prioriteringer og de overordnede mål for dansk økonomi, herunder for den strukturelle saldo. De mellemfristede tidshorisonter strækker sig typisk over 8-9 år.

En beregning af den mulige vækst i det offentlige forbrug frem mod 2040 er således af illustrativ karakter. Tidshorizonten er for lang til at være en operativ planlægningshorisont. Det skyldes blandt andet, at det langt overvejende vil være fremtidige Folketing og regeringer, der vil skulle udmønte de finanspolitiske prioriteringer til den tid. Ligeledes er usikkerheden forbundet med økonomiske fremskrivninger forbundet med større usikkerhed, desto længere tidshorizonten er.

I de illustrative beregninger er der taget udgangspunkt i forløbet fra august 2016, hvor der er strukturel balance i 2020. I dette forløb følger de offentlige udgifter og indtægter beregningstekniske principper efter 2020 og der er i en periode fra ca. 2030 til godt 2050 udsigt til betydelige offentlige underskud ved uændret politik – den såkaldte hængekøjeudfordring. I det beregningstekniske forløb vokser det offentlige forbrug ekskl. afskrivninger med godt 1 pct. årligt i gennemsnit i 2021-2040¹.

I et forløb med strukturel balance i 2040 vil den offentlige forbrugsvækst ekskl. afskrivninger i 2021-2040 skulle reduceres til ca. 0,9 årligt i gennemsnit og det frigjorte provenu vil skulle anvendes til saldoforbedringer, så også de offentlige

¹ I forløbet fremskrives de nominelle udgifter til offentligt forbrug ud fra et princip om, at udgifterne pr. borger følger lønudviklingen og at brugergrundlaget følger det beregnede demografiske træk på de offentlige ydelser. De offentlige lønninger vokser i takt med de private lønninger og lønudgifterne udgør en fast andel af det offentlige forbrug.

nettorenteudgifter reduceres. Råderummet inden for den mellemfristede planlægningshorisont, her inden for et mål om strukturel balance i 2020, vil ikke være påvirket.

Det bemærkes i den forbindelse, at når råderummet måles i forhold til et forløb med real nulvækst i det offentlige forbrug, er det opgjort i forhold til et scenarie, hvor de offentlige udgifter til service udgør en aftagende andel af BNP.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister